

[Korsgaard.]

Indgreb, synes der mig heri at ligge en vis Berettigelse for, at den paagældende bør betale noget ekstraordinært til Statshusholdningen, naar der vel at mærke er Brug for Pengene.

Som det ærede Medlem Hr. Clausager sagde, er det rigtigt, at dette i al Almindelighed at finde et vist sympatisk Grundlag for en Merindkomstskat er lettere, end det bliver, naar man kommer til Enkelthederne. Der kan det naturligvis ikke nægtes, at der kan komme ikke helt faa Tilfælde, hvor det maaske kan virke noget urimeligt med en Merindkomstbeskatning, og derfor kunde jeg ønske, at Finansministeren fik Bemyndigelse til, ud over den Bemyndigelse, som ligger i selve Lovforslaget, at dispensere.

Stilles man i øvrigt over for det Spørgsmaal: Hvem har den bedste Skatteevne, Manden, der gennem en Aarrække har haft 20 000 Kr. i Indtægt, eller Manden, der gennem en Aarrække har haft 10 000 Kr., og pludselig springer op til 20 000 Kr., vil man utvivlsomt træffe det Ræsonnement, at den Mand, der hele Tiden har haft 20 000 Kr., har den bedste Skatteevne. Det tror jeg ikke er rigtigt, for Manden, der har haft 10 000 Kr. gennem en Aarrække, har nu indstillet sig paa — og har maattet indstille sig paa — at, om jeg saa maa sige, klare sig med de 10 000 Kr., saa de 10 000 nye Kroner skal han i hvert Tilfælde finde et Forbrug for, hvilket jo i Almindelighed gaar nogenlunde hurtigt, men det tager dog en vis Tid. Jeg ved da fra mig selv, at da min Indtægt i en vis Periode var stigende, gik det, syntes jeg da, endnu lettere, end det gaar nu, man maa jo finde sig i det uundgaelige. Men jeg maa altsaa hævde som min Livserfaring, at netop den i Løbet af faa Aar stærkt stigende Indkomst, saa længe Stigningen finder Sted, for saa vidt har en stor Skatteevne.

Naturligvis er der saa her den Mulighed, at man ved at gøre Skatten for høj berøver den paagældende Muligheden for at udvide Virksomheden i den Grad, som det ellers af mange Grunde kunde være ønskeligt, men det er jo et andet Spørgsmaal, som der efter mine Begreber i høj Grad kan være Grund til at tage i Betragtning.

Men, som sagt, alt taget i Betragtning mener jeg ikke, at vi fra konservativ Side helt kan afvise det foreliggende Forslag, forudsat at der altsaa virkelig bliver Brug for Pengene; men da der, som jeg allerede

har sagt, højst bliver Brug for de 6 Mill. Kr., maa de nævnte Sætsler i hvert Fald i høj Grad kunne nedsættes. Det sidste bliver saa Problemet, om man overhovedet kan blive enig om at bruge nogen af Pengene, og jeg vil altsaa henstille, at man i det Udvalg, som eventuelt faar med Sagen at gøre, ikke forhaster sig med at trænge dybere ind i Forslagets Enkeltheder, før man ser, om der overhovedet er Sandsynlighed for, at der bliver Brug for Pengene.

Jørgen Jørgensen: Naar der i disse Aar til adskillige Formaal skal skaffes Midler til Veje til det offentlige, er vi i mit Parti af den Opfattelse, at det vil være mere retfærdigt og lettere for Befolkningen at bære de forøgede Byrder, der lægges paa Befolkningen gennem nye Skatter, naar de lægges paa et Grundlag som det, her er skitseret, saa de i væsentlig Grad maa bæres af Mennesker, der maa siges at leve under særdeles gode økonomiske Forhold.

Beskatning er jo et Middel til at skabe en vis økonomisk Udligning i Befolkningen. Det er naturligvis rigtigt, at det, man bør tilstræbe, er, saa vidt det offentlige kan faa Indflydelse derpaa, at Erhvervene arbejder under saadanne Vilkaar, at der bliver mindst mulig Brug for at skabe en økonomisk Udligning gennem Beskatningen; men det kan jo heller ikke bestrides, at i Tider som dem, vi nu gennemlever, med store økonomiske Omvæltninger, sker der Forskydninger fra den ene Gruppe af Befolkningen til den anden og skabes en meget stor økonomisk Ulighed mellem Befolkningsklasserne. Derfor vil der i disse Aar nødvendigvis være Brug for at udligne denne store økonomiske Ulighed ved at gennemføre en Beskatning, hvorigennem man bliver i Stand til at hjælpe de Grupper i Samfundet, der er vanskeligt stillede, og at skaffe denne Hjælp til Veje fra andre Grupper i Samfundet, som, maaske endda i Kraft af de Vanskeligheder, der findes i disse Aar, tjener meget betydelige Beløb; der er jo ingen, der kan lukke Øjnene for, at der gennem Restriktionerne gives visse Erhvervsgrupper Mulighed for Fortjeneste i disse Aar, og det har ikke været muligt ved Lovgivning her i Rigsdagen at skaffe Midler til at begrænse denne Fortjeneste paa en Række Omraader, hvor man ellers kunde have forhindret den betydelige Fortjeneste, som mange i Kraft af Restriktionerne oppebærer i disse Aar.

Jeg mener derfor, at naar der skal skaffes Penge til Veje — og vi er vist dog enige om, at der bliver Brug for Penge til